

BESLUT

RÅDETS BESLUT (EU) 2020/13

av den 19 december 2019

om ändring av förhandlingsdirektiven för förhandlingar om avtal om ekonomiskt partnerskap med länderna och regionerna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, i den mån de omfattas av unionens befogenhet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 90 och 100.2, artikel 207.4 första stycket och artikel 209 jämförda med artikel 218.3 och 218.4,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation, och

av följande skäl:

- (1) Den 17 juni 2002 bemyndigade rådet kommissionen att förhandla om avtal om ekonomiskt partnerskap med länderna och regionerna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet och antog direktiv för dessa förhandlingar.
- (2) Ingångna avtal om ekonomiskt partnerskap med AVS-länderna och AVS-regionerna innehåller rendez-vous-klausuler om framtida översyn av dessa avtal.
- (3) Ändringen av förhandlingsdirektiven är dock nödvändig för att skapa mer exakta ramar för nya förhandlingar mot bakgrund av unionens senaste politiska initiativ och prioriteringar i takt med att handeln utvecklas över hela världen.
- (4) Avtalen om ekonomiskt partnerskap utgör den del av de övergripande förbindelserna mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och AVS-länderna, å andra sidan, enligt partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan ⁽¹⁾, i dess senaste lydelse (Cotonouavtalet) och dess efterföljande avtal, när dessa blir tillämpliga. Enligt artikel 34.1 i Cotonouavtalet syftar det ekonomiska samarbetet och handelssamarbetet mellan parterna till att befordra en smidig och gradvis integrering av AVS-staterna i världsekonomin med vederbörligt beaktande av deras politiska ställningstaganden och utvecklingsprioriteringar och därigenom främja en hållbar utveckling av dessa stater och bidra till utrotande av den fattigdom som råder där. I detta sammanhang kan avtalen om ekonomiskt partnerskap anses utgöra utvecklingsinstrument som avses i artikel 36.2 i Cotonouavtalet. Vid förhandlingarna bör man därför särskilt beakta parternas olika utvecklingsnivåer samt AVS-ländernas särskilda ekonomiska, sociala och miljöbetingade begränsningar och dessa länders förmåga att anpassa sina ekonomier till liberaliseringsprocessen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De förhandlingsdirektiv som riktats till kommissionen för förhandlingar om avtal om ekonomiskt partnerskap med länderna och regionerna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, i den mån de omfattas av unionens befogenhet, ska ändras i enlighet med tillägget.

Artikel 2

Förhandlingarna ska föras i samråd med arbetsgruppen för Afrika, Västindien och Stillahavsområdet. Handelspolitiska kommittén ska medverka i specifika handelsrelaterade frågor.

⁽¹⁾ EUT L 317, 15.12.2000, s. 3.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till kommissionen.

Utfärdat i Bryssel den 19 december 2019.

På rådets vägnar
Ordförande
K. MIKKONEN

TILLÄGG

Förhandlingsdirektiv för förhandlingar om avtal om ekonomiskt partnerskap med stater och regioner i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet**1. Ingress**

Utöver den allmänna hänvisningen till Cotonouavtalet ⁽¹⁾, och till det avtal som ska ersätta detta, när det blivit tillämpligt, kommer särskild hänvisning bland annat att göras till följande:

- Parternas åtagande att främja och påskynda AVS-staternas ekonomiska, kulturella och sociala utveckling för att därigenom bidra till fred, välbefinnande, säkerhet och hållbar utveckling samt till främjandet av en stabil och demokratisk politisk miljö.
- Parternas åtagande att respektera de mänskliga rättigheterna, inbegripet grundläggande arbetstagar rättigheter, demokratiska principer och rättsstatsprincipen, vilka utgör grundsatserna i AVS-EU-partnerskapet, gott styre, inbegripet korruptionsbekämpning, som utgör ett grundelement i AVS-EU-partnerskapet.
- Parternas åtagande om en uppsättning internationellt överenskomna principer och regler som syftar till att främja ett ömsesidigt stödjande förhållande mellan handel och hållbar utveckling, inbegripet stöd till Agenda 2030 för hållbar utveckling (Agenda 2030) och dess mål för hållbar utveckling, internationella arbetsrättsliga avtal och standarder, inbegripet främjandet av full och produktiv sysselsättning och anständigt arbete för alla, och internationella klimatavtal, som Parisavtalet och FN:s ramkonvention om klimatförändringar.
- Parternas åtagande att placera partnerskapets tyngdpunkt på målet att minska och utrota fattigdomen i överensstämmelse med målen att åstadkomma en hållbar utveckling och att uppnå en gradvis integrering av AVS-staterna i världsekonomin. Detta åtagande innebär att det ekonomiska samarbetet och handelssamarbetet mellan AVS-staterna och EU ska byggas på de regionala integrationsinitiativ som finns i AVS-staterna.
- Målet för det ekonomiska samarbetet och handelssamarbetet mellan AVS-staterna och EU för att främja en smidig och gradvis integrering av AVS-staterna i världsekonomin, med vederbörlig hänsyn tagen till deras politiska val och utvecklingsprioriteringar, och särskilt deras egna strategier för att minska fattigdomen, och på så sätt främja deras hållbara utveckling och bidra till att utrota fattigdomen i AVS-staterna.
- Parternas åtagande att stödja den regionala integrationsprocessen inom AVS-gruppen av stater och att främja regional integration som ett av de viktigaste instrumenten för att uppnå en integrering av AVS-staterna i världsekonomin.
- Parternas åtagande att stärka sitt ekonomiska samarbete, handelssamarbete och investeringssamarbete, och att upprätta en ny handels- och investeringsdynamik sig emellan, i syfte att underlätta AVS-staternas integrering i den liberaliserade globala ekonomin och främja utvecklingen av den privata sektorn, särskilt mikroföretag samt små och medelstora företag.
- Parternas åtagande att beakta AVS-staternas och AVS-regionernas olika behov och utvecklingsnivåer i det ekonomiska samarbetet och handelssamarbetet.
- Parternas åtagande att respektera sina skyldigheter inom ramen för Världshandelsorganisationen (WTO) samt att främja WTO:s mål.
- Parternas gemensamma mål att främja samarbete och kapacitetsuppbyggnad, om så är lämpligt, inom alla för hållbar handel och hållbara investeringar relevanta områden och att åstadkomma en gradvis och ömsesidig liberalisering av handeln med varor och tjänster, i överensstämmelse med WTO:s regler och med beaktande av AVS-staternas olika utvecklingsnivåer och de ekonomiska, sociala och miljörelaterade problem som de ställs inför.
- Parternas åtaganden att säkerställa att de insatser som görs inom ramen för Cotonouavtalet och det avtal som ska ersätta detta och de åtgärder som vidtas inom ramen för avtalen om ekonomiskt partnerskap förstärker varandra.

⁽¹⁾ AVS-EU-partnerskapsavtalet ändrades genom det avtal som undertecknades i Luxemburg den 25 juni 2005 (EUT L 209, 11.8.2005, s. 27) och genom det avtal som undertecknades i Ouagadougou den 22 juni 2010 (EUT L 287, 4.11.2010, s. 3).

- Rätten att reglera den ekonomiska verksamheten i det allmännas intresse, i enlighet med internationella åtaganden, i syfte att uppnå berättigade mål för den offentliga politiken såsom att skydda och främja folkhälsan, sociala tjänster, offentlig utbildning, säkerhet, miljö, allmän moral, socialt skydd eller konsumentskydd, integritet och uppgiftsskydd samt att främja och skydda den kulturella mångfalden.

2. **Avtalen om ekonomiskt partnerskaps art och tillämpningsområde**

Syftet med förhandlingarna är att ingå avtal om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och länderna och regionerna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å andra sidan. De ekonomiska partnerskapsavtalen ska syfta till att med beaktande av AVS-staternas politiska val och utvecklingsprioriteringar befordra en smidig och gradvis integrering av AVS-staterna i världsekonomin och därigenom främja en hållbar utveckling av dessa stater och bidra till utrotande av den fattigdom som råder där.

I enlighet med artikel 36.1 i Cotonouavtalet och de relevanta bestämmelserna i det avtal som ska ersätta detta, när det blivit tillämpligt, ska förhandlingarna syfta till att sluta, och i tillämpliga fall, fördjupa avtal om ekonomiskt partnerskap med de undergrupper av AVS-stater som fastställts i enlighet med artikel 37.3 i Cotonouavtalet och de relevanta bestämmelserna i det avtal som ska ersätta detta, när det blivit tillämpligt, med beaktande av den regionala integrationsprocessen inom AVS-staterna.

Avtalen om ekonomiskt partnerskap ska syfta till att främja en närmare ekonomisk integration mellan parterna genom ett gradvist undanröjande av hindren för handeln dem emellan och genom ett utökat samarbete inom alla för handeln relevanta områden, i full överensstämmelse med WTO:s bestämmelser.

Avtalen om ekonomiskt partnerskap ska bygga på målen och principerna i Cotonouavtalet, särskilt dess grundsatser och grundelement, och bestämmelserna i del 3 avdelning II, och de relevanta bestämmelserna i det avtal som ska ersätta detta, när det blivit tillämpligt. Vid förhandlingarna om avtalen om ekonomiskt partnerskap ska man därför särskilt beakta parternas olika utvecklingsnivåer samt AVS-staternas särskilda ekonomiska, sociala och miljörelaterade problem och deras förmåga att anpassa sina ekonomier till liberaliseringsprocessen.

3. **Handel med varor**

3.1 *Mål*

Avtalen om ekonomiskt partnerskap ska inriktas på upprättande av frihandelsområden mellan parterna på grundval av utvecklingsmålen i Cotonouavtalet och det avtal som ska ersätta detta i överensstämmelse med WTO:s bestämmelser. Detta innebär således att följande villkor för marknadstillträde bara gäller inom ramen för dessa avtal om ekonomiskt partnerskap. Eventuella framtida förhandlingar om handel med varor inom ramen för avtalen om ekonomiskt partnerskap ska bygga på regelverket i bestämmelser som redan förhandlats fram.

3.2 *Importtullar*

— Import till Europeiska unionen

Avtalen om ekonomiskt partnerskap ska bygga på och ytterligare förbättra de villkor för marknadstillträde som för närvarande föreskrivs. De särskilda bestämmelserna för ytterligare tullavveckling ska fastställas under förhandlingarnas gång, med beaktande av AVS-staternas befintliga och potentiella exportintressen och konsekvenserna av åtgärder för handelsliberalisering, särskilt när det gäller regional integration inom AVS-staterna.

— Import till AVS-staterna

Med det övergripande målet att främja hållbar utveckling genom regional ekonomisk integration och lämplig politik kommer förhandlingarna att syfta till att 1) avskaffa tullarna på import från Europeiska unionen för i stort sett all handel under en övergångsperiod, 2) avskaffa alla avgifter med motsvarande verkan som tullar när avtalen om ekonomiskt partnerskap börjar tillämpas, och 3) ta bort kvantitativa begränsningar och åtgärder med motsvarande verkan när avtalen om ekonomiskt partnerskap börjar tillämpas.

Tidsplanen för tullavvecklingen samt den slutgiltiga produkttäckningen för AVS-staternas handelsliberalisering kommer att återspegla de ekonomiska, sociala och miljörelaterade problem som dessa stater är ställda inför och även deras förmåga att anpassa sina ekonomier till liberaliseringsprocessen. En övergångsperiod, som är förenlig med målen för Cotonouavtalet, det avtal som ska ersätta detta och WTO:s regler, kommer därför att tillämpas på ett flexibelt sätt för att ta hänsyn till de särskilda problem som de berörda AVS-staterna har. Samma flexibilitet kommer att tillämpas när det gäller produkttäckningen samt tidsplanen för/takten i AVS-staternas liberaliseringsåtaganden.

Trots vad som sägs ovan ska AVS-staterna vid varje tidpunkt bevilja Europeiska unionen en behandling som inte är mindre gynnsam än behandling som mest gynnad nation. Detta gäller dock inte åtaganden mellan AVS-stater eller åtaganden som AVS-stater gjort gentemot andra utvecklingsländer i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet som inte är stora handelsekonomier, inom ramen för regionala avtal eller andra handelsbestämmelser som är förenliga med WTO:s regler.

Under förhandlingarna och mot bakgrund av artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och de avtal om ekonomiskt partnerskap som ingåtts inom ramen för Cotonouavtalet och det avtal som ska ersätta detta, när det blivit tillämpligt, kommer hänsyn att tas till de särskilda intressena för Europeiska unionens yttersta randområden. I detta sammanhang kan avtal om ekonomiskt partnerskap särskilt föreskriva särskilda åtgärder till förmån för produkter från dessa regioner i syfte att integrera dem i den intraregionala handeln på kort sikt, i enlighet med WTO:s bestämmelser. Mot bakgrund av ULT-beslutet ⁽²⁾ bör även de utomeuropeiska ländernas och territoriernas intressen beaktas.

AVS-staterna ska minst automatiskt utsträcka den behandling som Europeiska unionen beviljats till alla andra parter i det berörda avtalet om ekonomiskt partnerskap, helst före liberaliseringen av handeln med Europeiska unionen.

Om allvarliga svårigheter uppstår till följd av handelsliberaliseringen får AVS-staterna, i samråd med Europeiska unionen, tillfälligt upphäva tillämpningen av tidsplanen för liberalisering och, vid behov, ändra eller anpassa takten i framstegen mot upprättandet av frihandelsområdet, i full överensstämmelse med WTO:s bestämmelser.

AVS-staternas planer och tidsscheman för handelsliberaliseringen ska utgöra en del av avtalen om ekonomiskt partnerskap. Avtalen ska även innehålla de relevanta produktförteckningarna samt tidsplaner för avvecklingen av tullar. Dessa förteckningar och tidsplaner ska fastställas under förhandlingarna.

— Bastullsatser

De bastullsatser på vilka de överenskomna nedsättningarna ska tillämpas ska vara de tullsatser för mest gynnad nation som faktiskt tillämpas av AVS-staterna den dag då respektive avtal om ekonomiskt partnerskap undertecknas. De ska fastslås i en förteckning som bifogas varje avtal om ekonomiskt partnerskap.

3.3 Allmänna bestämmelser

Exporttullar. Alla exporttullar som tillämpas i handeln mellan parterna ska avvecklas enligt en överenskommen tidsplan som inte får omfatta mer än tio år.

Kvantitativa begränsningar och åtgärder med motsvarande verkan som tillämpas på export eller import mellan parterna ska avskaffas när avtalen om ekonomiskt partnerskap börjar tillämpas.

Nationell behandling och skatteåtgärder. En standardbestämmelse om nationell behandling kommer att införas i avtalen om ekonomiskt partnerskap, enligt vilken parternas produkter inte får behandlas mindre gynnsamt än samma produkter av inhemskt ursprung. Alla redan gällande interna skattepolitiska åtgärder och all intern praxis på skatteområdet som har en diskriminerande verkan kommer att avskaffas när avtalen om ekonomiskt partnerskap börjar tillämpas.

Beskattning. Avtalen om ekonomiskt partnerskap bör innehålla bestämmelser om undantag på skatteområdet på grundval av relevanta artiklar i WTO-avtal.

Olika takt. Avtalen om ekonomiskt partnerskap ska, när detta är förenligt med den berörda AVS-regionens integrationsmål, medge att AVS-staterna håller olika takt i sin handelsliberalisering, med beaktande av de berörda staternas utvecklingsnivåer och av de olika grader av integration som kan förekomma inom den berörda regionen, i linje med regionens interna integrationsprocess.

Klausul om tryggad livsmedelsförsörjning. Avtalen om ekonomiskt partnerskap ska innehålla bestämmelser som syftar till att främja en tryggad livsmedelsförsörjning i enlighet med WTO:s regler.

Skyddsåtgärder. Bestämmelserna om skyddsåtgärder ska tillämpas i överensstämmelse med WTO:s relevanta bestämmelser.

Antidumping. Om en av parterna konstaterar att skadevällande dumpning eller subventionering pågår från den andra partens sida i den mening som avses i GATT-bestämmelserna, kan den vidta lämpliga åtgärder mot detta bruk i enlighet med regler och praxis inom ramen för GATT/WTO. I detta sammanhang ska Europeiska unionen särskilt beakta den ekonomiska och sociala situationen i de berörda AVS-staterna.

⁽²⁾ Beslut 2013/755/EU av den 25 november 2013 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska unionen (ULT-beslutet) (EUT L 344, 19.12.2013, s. 1).

Frysning ("Stand-still"). Parterna kommer överens om att inga nya tullar kommer att införas eller att befintliga tullar ska höjas och att inga nya kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan kommer att införas av någon av parterna efter det att avtalen om ekonomiskt partnerskap mellan den regionala gruppen och Europeiska unionen börjat tillämpas. Parterna bör beakta denna princip redan från förhandlingarnas början.

Transparens. Båda sidor ska underrätta den andra parten om sin tulltaxa och om alla eventuella ändringar av denna.

Varuklassificering. Harmoniserade systemet ska tillämpas vid klassificering av varor i handeln mellan parterna.

3.4 *Ursprungsregler och administrativt samarbete*

Under förhandlingarna om ursprungsregler och administrativt samarbete ska hänsyn tas till den senaste utvecklingen i fråga om EU:s ursprungsregler och till de befintliga ursprungsreglerna enligt varje avtal om ekonomiskt partnerskap. I detta sammanhang ska Europeiska unionen bedöma varje specifik begäran om ändringar av ursprungsreglerna som lagts fram av AVS-staten/AVS-staterna i syfte att förenkla befintliga regler och förbättra det nuvarande marknadstillträdet för AVS-staterna, med hänsyn tagen till omständigheterna i de berörda länderna och framför allt erfarenheten av och strukturen hos deras förmånshandelsförbindelser.

Avtalen om ekonomiskt partnerskap ska ge parterna befogenhet att vidta lämpliga åtgärder i händelse av bristande administrativt samarbete eller bristfällig förvaltning. När det gäller frågan om förluster av tullavgifter i samband med bristfällig förvaltning av förmånimport skulle lämpliga åtgärder kunna fastställas på grundval av ett horisontellt rådsbeslut.

3.5 *Tullar, förenklade handelsprocedurer, åtgärder mot bedrägeribekämpning och ekonomiskt ansvar*

Förhandlingarna ska syfta till att förenkla alla krav och förfaranden med anknytning till import och export, särskilt med avseende på tullförfaranden, importlicensiering, tullvärdeberäkning, transiteringsregler och kontroll före sändning, med utgångspunkt i de högsta internationella standarderna och i enlighet med bestämmelserna i WTO:s avtal om förenklade handelsprocedurer. Avtalen om ekonomiskt partnerskap kommer att innehålla ett protokoll om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor. De kommer också att innehålla en bedrägeribekämpningsklausul för att förhindra missbruk av tullförmåner.

4. **Handel med tjänster, investeringar samt digital handel**

4.1 *Tillämpningsområde*

Avtalen om ekonomiskt partnerskap kommer att möjliggöra en gradvis och ömsesidig liberalisering av handeln med tjänster och investeringar som syftar till att säkerställa en jämförbar nivå av marknadstillträde, i överensstämmelse med relevanta WTO-regler, särskilt artikel V i det allmänna tjänstehandelsavtalet, med beaktande av de berörda AVS-staternas utvecklingsnivåer. Avtalen om ekonomiskt partnerskap bör omfatta alla leveranssätt.

Den höga kvaliteten på EU:s allmännyttiga tjänster bör upprätthållas i enlighet med EUF-fördraget och särskilt protokoll nr 26 om tjänster av allmänt intresse och med beaktande av EU:s åtaganden på området, bland annat Gats. Tjänster som tillhandahålls i samband med utövandet av statliga befogenheter enligt definitionen i artikel I-3 i Gats ska inte omfattas av dessa förhandlingar. I avtalen om ekonomiskt partnerskap bekräftas parternas rätt att reglera ekonomisk verksamhet i det allmänna intresse, i enlighet med internationella åtaganden.

Dessutom bör avtalen om ekonomiskt partnerskap innehålla regleringsordningar som, i förekommande fall, ska åtgärda hinder innanför gränserna på området inhemsk reglering. Avtalen om ekonomiskt partnerskap kan också innehålla ordningar om prestandakrav i samband med investeringar.

Mot bakgrund av den ökande digitaliseringen av handeln och den digitala handelns starka utveckling bör förhandlingarna resultera i regler för digital handel, inbegripet gränsöverskridande dataflöden, utan att förhandla om eller påverka EU:s regler om skydd av personuppgifter och utan att påverka EU:s lagstiftning. Dessa regler bör syfta till att förbättra villkoren för den digitala handeln till förmån för företag och konsumenter samt till att öka mikroföretags och små och medelstora företags deltagande, liksom till att skapa nya möjligheter att främja inkluderande och hållbar tillväxt och utveckling. Avtalen om ekonomiskt partnerskap bör möjliggöra lämplig flexibilitet, lämpligt samarbete och lämplig dialog om regleringsfrågor som den digitala handeln ger upphov till.

Avtalen om ekonomiskt partnerskap ska innehålla bestämmelser om att audiovisuella tjänster ska behandlas separat i särskilda avtal om kulturellt samarbete och partnerskap mellan parterna. Sådana avtal kommer att säkerställa möjligheten för Europeiska unionen och dess medlemsstater samt för AVS-staterna att bevara och utveckla sin förmåga att fastställa och genomföra sin kulturpolitik och audiovisuella politik för att bevara sin kulturella mångfald, och samtidigt erkänna, bevara och främja AVS-staternas kulturella värden och identiteter för

att främja dialog mellan olika kulturer genom att förbättra marknadstillträdet för produkter och tjänster inom kultursektorn i dessa stater, i enlighet med bestämmelserna i artikel 27 i Cotonouavtalet och relevant bestämmelse i det avtal som ska ersätta detta, när det blivit tillämpligt.

Parterna kommer överens om att inga nya eller fler diskriminerande åtgärder kommer att införas av någon av parterna efter det att avtalen om ekonomiskt partnerskap mellan den regionala gruppen och Europeiska unionen börjat tillämpas. Parterna bör beakta denna princip redan från förhandlingarnas början.

Liberaliseringsprocessen kommer att genomföras asymmetriskt. AVS-staterna kommer att medges en viss flexibilitet på grundval av deras respektive utvecklingsnivåer, både totalt sett och för olika sektorer eller delsektorer, i överensstämmelse med bestämmelserna i det allmänna tjänstehandelsavtalet, särskilt de som rör utvecklingsländernas deltagande i liberaliseringsavtal.

Övergångsperioden bör inte vara längre än tio år för Europeiska unionen.

För AVS-staterna kommer en övergångsperiod som är förenlig med målen för Cotonouavtalet, det avtal som ska ersätta detta och WTO:s regler att tillämpas på ett flexibelt sätt för att ta hänsyn till AVS-staternas särskilda problem; denna period bör i princip inte vara längre än 15 år.

De AVS-stater som är medlemmar i ett avtal om ekonomiskt partnerskap kommer att förbinda sig att sinsemellan tillämpa en ordning som är minst lika förmånlig som den de tillämpar gentemot Europeiska unionen.

Avtalen om ekonomiskt partnerskap kommer att bekräfta de åtaganden om tjänster som gjorts i enlighet med Cotonouavtalet och de relevanta bestämmelserna i det avtal som ska ersätta detta, när det blivit tillämpligt.

4.2 *Praktiska arrangemang*

Förhandlingarna får skjutas upp när det är motiverat av särskilda ekonomiska, sociala och miljömässiga problem som AVS-staterna är ställda inför. I sådana fall kommer parterna att regelbundet bedöma situationen under förhandlingarna om ett avtal om ekonomiskt partnerskap. De kommer att säkerställa att den förberedande etappen av förhandlingarna aktivt används för att förbereda förhandlingarna, särskilt genom att mobilisera lämpligt stöd för utveckling av tjänster i enlighet med bestämmelserna i Cotonouavtalet, särskilt artikel 41.5 i detta, och de relevanta bestämmelserna i det avtal som ska ersätta detta, när det blivit tillämpligt.

5. **Löpande betalningar och kapitalrörelser**

Avtalen om ekonomiskt partnerskap kommer att bekräfta de åtaganden som gjorts i enlighet med artikel 12 i bilaga II till Cotonouavtalet och de relevanta bestämmelserna i det avtal som ska ersätta detta, när det blivit tillämpligt.

Avtalen om ekonomiskt partnerskap bör syfta till fullständig liberalisering av löpande betalningar och kapitalrörelser i samband med transaktioner som omfattas av dessa avtal. De bör innehålla alla skydds- och undantagsbestämmelser (t.ex. om unionens ekonomiska och monetära politik och betalningsbalans) som överensstämmer med EUF-fördragets bestämmelser om fri rörlighet för kapital.

6. **Handelsrelaterade områden**

6.1 *Allmänt*

Avtalen om ekonomiskt partnerskap kommer att bekräfta de åtaganden inom handelsrelaterade områden som gjorts inom ramen för Cotonouavtalet ⁽³⁾ och det avtal som ska ersätta detta, särskilt när det gäller konkurrenspolitik, skydd av immateriella rättigheter (inbegripet geografiska beteckningar), standardisering och certifiering, sanitära och fytosanitära åtgärder, handel och miljö, handel och arbetsnormer, konsumentpolitik och skydd av konsumenters hälsa. Dessa bestämmelser i avtalen om ekonomiskt partnerskap kommer att ses över mot bakgrund av resultaten av multilaterala, plurilaterala och bilaterala handelsförhandlingar.

6.2 *Särskilda områden*

Dessutom ska följande gälla för nedanstående områden:

Investeringar. I enlighet med målet att "minska och på sikt utrota fattigdomen i enlighet med målet om hållbar utveckling" (och med beaktande av artiklarna 1, 29, 75–78 i och bilaga II till Cotonouavtalet och de relevanta bestämmelserna i det efterföljande avtalet, när det blivit tillämpligt) har parterna enats om att inrätta ett ramverk som ska underlätta, förbättra och stimulera till ömsesidigt fördelaktiga hållbara investeringar dem emellan, med

⁽³⁾ Artiklarna 45–51 och 78 i Cotonouavtalet och de relevanta bestämmelserna i det efterföljande avtalet, när det blivit tillämpligt.

beaktande av multilaterala initiativ för underlättande av investeringar. Denna ram kommer att bygga på principerna om icke-diskriminering, öppenhet, transparens och stabilitet. Parterna kommer att främja att ett attraktivt och stabilt klimat för investeringar utvecklas genom att stödja stabila och transparenta bestämmelser för investerare och sträva efter att förbättra den finansiella inkluderingen och tillgången till finansiering.

Bestämmelser om investeringsskydd kan förhandlas fram – om de fastställs av båda parter som ett förhandlingsområde och omfattas av ytterligare lands- eller regionspecifika förhandlingsdirektiv. De ska vara i linje med EU:s reformerade strategi för investeringsskydd, inklusive vad gäller lösning av investeringstvister. Dessa bestämmelser ska också säkerställa ett starkt skydd för investerare och investeringar och samtidigt fullt ut bevara parternas rätt att reglera inom sina territorier för att uppnå legitima politiska mål. Eventuella förhandlingar bör också ta hänsyn till relevanta internationellt erkända principer och riktlinjer för hållbar utveckling och ansvarsfullt företagande i enlighet med EU:s reformerade strategi för investeringsskydd.

Offentlig upphandling. Avtalen om ekonomiskt partnerskap kommer att syfta till att säkerställa full transparens i upphandlingsregler och upphandlingsmetoder på alla förvaltningsnivåer i enlighet med principerna i avtalet om offentlig upphandling (WTO). Parterna kan dessutom eftersträva en gradvis liberalisering av sina upphandlingsmarknader på grundval av principen om icke-diskriminering och med beaktande av sina utvecklingsnivåer.

Standarder, tekniska föreskrifter och bedömning av överensstämmelse. Avtalen om ekonomiskt partnerskap bör innehålla ett omfattande kapitel om tekniska handelshinder, som bygger vidare på och går längre än WTO-avtalet om tekniska handelshinder. Detta kapitel bör bland annat syfta till kompatibilitet och konvergens mellan tekniska föreskrifter genom tillämpning av internationella standarder, rationalisering av provnings- och certifieringskrav genom antagande av riskbaserade förfaranden för bedömning av överensstämmelse och ökad transparens.

Sanitära och fytosanitära standarder. Avtalen om ekonomiskt partnerskap bör innehålla ett omfattande kapitel om sanitära och fytosanitära standarder, i linje med andra EU-avtal från den senaste tiden. Förhandlingarna bör bygga på principerna i WTO:s avtal om tillämpningen av sanitära och fytosanitära åtgärder och syfta till att inkludera frågor såsom användning av internationella standarder (IPPC, OIE och Codex), transparens och icke-diskriminering, undvikande av onödiga dröjsmål, harmonisering, erkännande av likvärdighet, erkännande av parternas hälso- och skadegörarstatus, regionalisering (fastställande av områden), förfaranden för kontroll, inspektion och godkännande, revisioner, certifiering, importkontroller, nödåtgärder, "för-listning" inom veterinärområdet, behandling av Europeiska unionen som en enda enhet, tekniskt samarbete, förbättrat samarbete om antimikrobiell resistens och djurskydd samt mekanismer för att ta upp särskilda handelsproblem som rör sanitära och fytosanitära åtgärder. I kapitlet bör man dessutom betona vikten av informationsutbyte mellan parterna i samband med att standarder ändras, och behovet av kompletterande politik, inbegripet tekniskt samarbete.

Skydd av personuppgifter. Avtalen om ekonomiskt partnerskap kommer att fastställa målet att säkerställa en hög nivå på skyddet av den personliga integriteten och av personuppgifter genom lämpliga rättsliga system och strategier, inbegripet effektiv tillsyn från oberoende tillsynsmyndigheters sida, som en central faktor för medborgarnas förtroende för den digitala ekonomin och ett viktigt inslag för att underlätta kommersiellt utbyte och samarbete mellan parterna i fråga om efterlevnad.

Immateriella rättigheter. Avtalen om ekonomiskt partnerskap bör skapa en lämplig, balanserad och effektiv skyddsnivå och innehålla bestämmelser om civilrättsligt skydd och gränskontroll av efterlevnaden av skydd på området för immateriella rättigheter, inbegripet geografiska beteckningar, som går utöver WTO-avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (Trips-avtalet). Avtalen om ekonomiskt partnerskap bör bekräfta flexibilitetsbestämmelserna i Trips-avtalet. Avtalen om ekonomiskt partnerskap bör erkänna betydelsen av förklaringen om Trips-avtalet och folkhälsa, som antogs den 14 november 2001 av WTO:s ministerkonferens. Parterna ska vid tolkning och tillämpning av de rättigheter och skyldigheter som följer av avtalen om ekonomiskt partnerskap säkerställa överensstämmelse med Dohaförklaringen. Parterna bör bland annat tillämpa artikel 31a i Trips-avtalet, samt dess bilaga och tillägget till bilagan, som trädde i kraft den 23 januari 2017.

Avtalen om ekonomiskt partnerskap bör föreskriva ett direkt skydd och faktiskt erkännande genom en överenskommelse om en förteckning över geografiska beteckningar (vin, spritdrycker, jordbruksprodukter och livsmedel) som bygger på den skyddsnivå som anges i artikel 23 i Trips-avtalet, inklusive skydd mot anspelning och obehörigt bruk, en lämplig och effektiv verkställighet, samexistens med äldre vedertagna varumärken, skydd mot efterkommande generiska produkter samt bestämmelser om tillägg av nya geografiska beteckningar. Frågor

som rör enskilda äldre rättigheter om till exempel växtsorter, varumärken samt generisk eller annan berättigad äldre användning bör tas upp så att befintliga konflikter kan lösas på ett ömsesidigt tillfredsställande sätt.

Handel och konkurrens. Avtalen om ekonomiskt partnerskap bör syfta till att minimera snedvridningen av konkurrensen genom bestämmelser på områdena konkurrenspolitik, subventioner och statligt ägda företag. Bestämmelserna kommer inte att hindra tillhandahållandet av offentliga tjänster. Bestämmelserna kommer dessutom att ge tillräcklig flexibilitet för att genomföra åtgärder för att främja ekonomisk utveckling, bekämpa fattigdom eller uppnå andra mål för den offentliga politiken, t.ex. tryggad livsmedelsförsörjning.

Handel och hållbar utveckling. Avtalen om ekonomiskt partnerskap bör främja genomförandet av Agenda 2030 och följa relevanta internationellt överenskomna principer och regler om arbetstagares rättigheter, inbegripet icke-diskriminering på grund av kön.

Avtalen om ekonomiskt partnerskap bör därför innehålla bestämmelser om arbete, jämställdhet och förbättrade möjligheter för kvinnor i handeln samt miljöaspekter av handel och hållbar utveckling, inbegripet hållbart fiske och vattenbruk, biologisk mångfald, skogar och skogsbruksprodukter samt sådana som rör klimatförändringar, särskilt UNFCCC och Parisavtalet och initiativ för begränsning av klimatförändringar, t.ex. inom ramen för Internationella sjöfartsorganisationen (IMO).

Avtalen om ekonomiskt partnerskap bör innehålla bestämmelser som främjar att man följer och faktiskt tillämpar relevanta internationellt överenskomna principer och regler, inklusive Internationella arbetsorganets (ILO) centrala arbetsrättsliga standarder och grundläggande konventioner samt multilaterala miljöavtal, liksom bestämmelser om hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, yrkesinspektion och social dialog samt socialt skydd och arbetarskydd. I avtalen bör var och en av parterna göra ett åtagande om fortsatta och kontinuerliga ansträngningar för att ratificera grundläggande ILO-konventioner.

Avtalen om ekonomiskt partnerskap bör bekräfta parternas rätt att reglera på det arbetsrättsliga området och miljöområdet, i enlighet med sina internationella åtaganden, och uppmuntra till höga skyddsnivåer, däribland med beaktande av de miljömässigt sett mest fördelaktiga alternativen. De bör bekräfta respekten för försiktighetsprincipen. Avtalen bör innehålla bestämmelser om att skyddsnivån för arbetstagare och miljön inte får försämrats i syfte att främja handel och utländska direktinvesteringar. Dessa bör innefatta ett åtagande om att inte göra avsteg från eller underlåta att verkställa inhemska arbetsrättsliga lagar eller miljölagar.

Avtalen om ekonomiskt partnerskap bör främja att handel och investeringar, inbegripet utländska direktinvesteringar, i större utsträckning bidrar till hållbar utveckling, bland annat genom att ta upp frågor såsom underlättande av handel med miljö- och klimatvänliga varor och tjänster och främjande av frivilliga system för hållbar utveckling och företagens sociala ansvar, med beaktande av internationellt erkända instrument, och genom att uppmuntra parterna att använda internationell praxis, däribland OECD:s och FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter samt sektorsspecifika riktlinjer.

Avtalen om ekonomiskt partnerskap bör innehålla bestämmelser om ett effektivt genomförande och en effektiv övervakning av dessa bestämmelser samt en mekanism för att hantera eventuella tvister som uppstår mellan parterna. De bör föreskriva deltagande från civilsamhällets organ, inbegripet regelbundna samråd och kommunikationsåtgärder. Dessa organ bör övervaka genomförandet av hela avtalet och ha en rådgivande roll i förhållande till parterna.

Jordbruksdialogen. Med tanke på jordbrukssektorns betydelse för den sociala och ekonomiska utvecklingen och livsmedelstryggheten i AVS-staterna bör avtalen om ekonomiskt partnerskap omfatta en dialog om jordbruk (jordbrukspartnerskap), som kan omfatta frågor som råvaror (särskilt sådana som påverkar livsmedelstryggheten) och regionala värdekedjor, användning av ny teknik, förenklade handelsprocedurer, marknadstillträde, ansvarsfulla investeringar, forskning och innovation med vederbörligt beaktande av anpassning till och begränsning av klimatförändringar, samt biologisk mångfald och hållbara livsmedelssystem.

6.3 Genomförande

Rådet för respektive avtal om ekonomiskt partnerskap (se punkt 8 nedan), biträdd av en gemensam genomförandekommitté bestående av ledande tekniskt sakkunniga, kommer att följa upp genomförandet av dessa bestämmelser. Den gemensamma genomförandekommittén kommer att sammanträda regelbundet, dock minst en gång om året. Den kommer att utarbeta årliga rapporter med en bedömning av de framsteg som gjorts och utarbeta rekommendationer om åtgärder för ytterligare resultat, inbegripet tillhandahållande av utvecklings-samarbete i enlighet med bestämmelserna i Cotonouavtalet och den relevanta bestämmelsen i det avtal som ska ersätta detta, när det blivit tillämpligt. Särskilda underkommittéer för vissa handelsrelaterade områden kan vid behov övervägas.

7. Komplementaritet

Avtalen om ekonomiskt partnerskap och AVS-staternas utvecklingsstrategier ska ömsesidigt stödja varandra. För att underlätta uppnåendet av målen med avtalen om ekonomiskt partnerskap kommer AVS-parterna att förbinda sig att fullt ut integrera avtalen om ekonomiskt partnerskap inom sina utvecklingsstrategier och Europeiska unionen kommer att göra detsamma inom ramen för sina strategier för utvecklingssamarbete. Detta skulle omfatta främjande av stöd till utveckling av den privata sektorn, särskilt mikroföretag samt små och medelstora företag, inbegripet dess jämställdhetsaspekt och framhållande av betydelsen av att samla in konsupplade data för uppföljningen och genomförandet. Parterna kommer att åta sig att anslå tillräckliga resurser för detta ändamål inom de nationella och regionala vägledande programmen, i enlighet med de relevanta bestämmelserna i Cotonouavtalet och de relevanta bestämmelserna i det avtal som ska ersätta detta, när det blivit tillämpligt.

8. Institutionell ram

För varje avtal om ekonomiskt partnerskap kommer det att inrättas ett gemensamt råd som ska ha följande uppgifter:

- Säkerställa att avtalet om ekonomiskt partnerskap fungerar korrekt.
- Undersöka utvecklingen av det ekonomiska samarbetet och handelssamarbetet mellan parterna.
- Eftersträva lämpliga sätt att förebygga problem som kan uppkomma inom områden som omfattas av avtalet, särskilt vad gäller att uppnå avtalets utvecklingsmål.
- Utbyta åsikter och utfärda rekommendationer i alla frågor av gemensamt intresse som rör ekonomiskt samarbete och handelssamarbete, inbegripet framtida åtgärder för ett korrekt genomförande av avtalet om ekonomiskt partnerskap och i synnerhet behovet av att utvecklingssamarbetet tillhandahålls i enlighet med relevanta bestämmelser i Cotonouavtalet och de relevanta bestämmelserna i det avtal som ska ersätta detta, när det blivit tillämpligt.

Sammansättningen för det gemensamma råd som inrättats enligt det ekonomiska partnerskapsavtalet samt dagordning och plats för dess möten kommer att överenskommas genom samråd mellan parterna.

Det gemensamma råd som inrättats enligt det ekonomiska partnerskapsavtalet kommer att ha behörighet att besluta om alla frågor som omfattas av avtalet om ekonomiskt partnerskap. Det kommer att rapportera till det ministerråd som inrättats i enlighet med artikel 15 i Cotonouavtalet, och de relevanta bestämmelserna i det avtal som ska ersätta detta, när det blivit tillämpligt, om frågor av gemensamt intresse för hela gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS) och Europeiska unionen.

Avtalen om ekonomiskt partnerskap bör innehålla bestämmelser om regelbundna samråd och kommunikation med civilsamhället.

9. Undantagsklausul

Avtalen om ekonomiskt partnerskap ska innehålla en standardundantagsklausul som är tillämplig på de relevanta delarna av dessa avtal och som gör det möjligt att vidta åtgärder, till exempel med hänvisning till skydd av allmän ordning, människors, djurs eller växters liv eller hälsa, bevarande av uttömliga naturtillgångar osv., förutsatt att sådana åtgärder tillämpas i överensstämmelse med WTO:s regler.

10. Slutbestämmelser

Avtalen om ekonomiskt partnerskap kommer att innehålla följande:

- Ett kapitel om tvistlösning och en klausul om underlåtelse att fullgöra en förpliktelse enligt avtalet, inbegripet bestämmelser som motsvarar artiklarna 96 och 97 i Cotonouavtalet och de relevanta bestämmelserna i det avtal som ska ersätta detta, när det blivit tillämpligt. Tvistlösningsbestämmelserna rörande handel och handelsrelaterade frågor kommer inte att inverka på parternas rättigheter och skyldigheter enligt WTO-reglerna, särskilt överenskommelsen om regler och förfaranden för tvistlösning.
- En klausul om framtida utveckling enligt vilken avtalen om ekonomiskt partnerskap kan utvidgas, i synnerhet genom anslutning, eller slås samman i takt med de framsteg som görs i det regionala integrationsarbetet.
- En klausul om ikraftträdande, giltighetstid (obegränsad), uppsägning samt underrättelse om uppsägning och en klausul om geografiskt tillämpningsområde.

När det gäller avtal om ekonomiskt partnerskap ska parterna på AVS-sidan avse den regionala gruppen eller dess medlemsstater eller den regionala gruppen och dess medlemsstater, i enlighet med deras respektive behörighetsområden. Avtalen om ekonomiskt partnerskap ska även vara tillämpliga på åtgärder som vidtas av statliga, regionala eller lokala myndigheter inom parternas territorier.

11. **Förhandlingarnas uppläggning och organisation**

I enlighet med de relevanta bestämmelserna i Cotonouavtalet och de relevanta bestämmelserna i det avtal som ska ersätta detta, när det blivit tillämpligt, kommer förhandlingsperioden också att användas för kapacitetsuppbyggnad inom den offentliga och privata sektorn i AVS-staterna i syfte att öka deras förmåga att fastställa och genomföra lämpliga regionala och multilaterala strategier och politik för handel. Detta kommer att inbegripa konkurrenskraftsförbättrande åtgärder, åtgärder för att förstärka regionala organisationer och understödja initiativ till regional handelsintegration, vilket vid behov även kan innefatta stöd till finanspolitiska korrigeringar och reformer, samt åtgärder för att modernisera och utveckla infrastruktur och främja investeringar. Dessa åtgärder kommer att övervakas på regional nivå, när så är lämpligt av den regionala grupp som deltar i förhandlingarna om ett avtal om ekonomiskt partnerskap och Europeiska unionen. Den regionala gruppen kommer bland annat att lägga fram förslag som ska beaktas inom ramen för den nationella och regionala programplaneringsdialogen mellan Europeiska unionen och AVS-staterna.

Lämpliga mekanismer kommer att inrättas för att säkerställa att icke statliga aktörer i Europeiska unionen och i AVS-staterna informeras och rådfrågas om förhandlingarnas innehåll samt säkerställa samordning med pågående dialoger mellan EU och AVS-stater.

Dessa direktiv kommer att ses över och vid behov revideras minst vart tionde år.
